

4. okt. 2008

Kære familie og venner.

Her hos os er vi ved at gøre klar til missionærkonference, hvor vi skal være samlet med de andre fra brødremenigheden, som er i Tanzania. For at det hus/hytte vi bor i kan lejes ud, mens vi er væk er vi ved at pakke alt hvor habengut ned. Det er mere overskueligt denne gang end det var da vi skulle pakke alt hvor jordiske gods sammen på Løgagervej 15. Vi kører i morgen tidlig i en lejet bil, og så venter der ca 700 km foran os. Vi er spændt på køreturen, da vi skal vænne os til at køre i den anden side af kørebanen, og så er trafikken og ikke mindst vejforholdene bare ret anderledes hernede. Vi kommer hjem søndag om en uge.

Jeg ligger brak (bræk) lige nu, så batterineveuet er ikke så stor, jeg håber at de andre slipper fri. Anna har haft diaré de sidste par dage så hun er heller ikke helt på toppen. Så jeg er lidt spændt på hvordan vi klarer strabasserne. Vi har ikke haft vand på Riverside (sprogskolen) i en god uges tid. Indimellem er der kommet nogle dråber ud af vandhanen, og så var det bare med at få skyllet ud i toiletet. Vandet der kommer ud af vandhanen er flodvand, og det er ikke helt gennemsigtigt, men det vænner man sig til. Pigerne er dog stadig lyshåret!!

Da vi ikke kunne trække den med at vaske pigerne længere tog Just Thea og Esther og noget shampoo med ned til floden og så blev de ellers vasket på afrikansk vis. Ens grænser bliver rykket noget.

Idet der ikke har været vand, får man kun vasket hænder i koldt vand, og da andre på skolen har haft noget mavesjov, ja så spredes bakterierne nok noget nemmere.

Onsdag og torsdag havde vi fri fra skole p.g.a. at Ramadanen var ovre, det betyder nationale fridage. En af dagene var vi på tur ud til Isimila, hvor der var en storslået natur, og en masse sten, som har været brugt til arbejdsredskaber for mange mange år siden.

Sidste weekend var vi inde i Iringa og se "Nhema craft". Det er en arbejdsplads for 90 fysisk handicappede, som måske ville have siddet og tigget på gaden, men nu er de med til at forsørge familien. Det var virkelig fantastisk at se.

Det var bare lige et livstegn her fra de varmere himmelstrøg til jer kære derhjemme.

Guds fred.

Kærlige hilsner fra os fem, Susanne.